

MÙA NÓNG NỨC NAY !!!

Lúc mưa nắng bất kỳ, thường hay mặc phải chưng cảm mạo, kịp nên dùng :

THOAI NHIỆT TAN

Rất cứ cảm nắng, cảm gió, rát đầu, ngạt mũi, nóng, sờ rát liên miên đều dùng được cả một gói sẽ thấy rõ chịu

Giá : 0p.10

ĐẠI-QUANG DUOC-PHONG

47. phố Hàng Đường, Hanoi — Giấy nón số : 805

MỘT CO' QUAN

Chuyên khai cung và những cách phòng nạn cháy.
Thực hành cách phòng nạn cháy theo phương pháp riêng.

RẤT HIỆU NGHIỆM

Chủ nhật nào cũng có thử máy ở nhà
hiệu để rõ sự hiệu nghiệm của máy

KNOCK-OUT

PIERRE JACOMET

Bộ đồ chơi của nhà Knock-out:
bộ đồ chơi với các ngăn phòng nước chảy
và bộ đồ chơi hiện đại Jacomet Ha
Giá nón 615 FC. Hanoi 391

Ai muốn hỏi han điều gì về
cách ngăn phòng nạn Cich, bão
Hiện rất hoan nghênh chia sẻ.

THUỐC LÂU HỒNG - KHÊ

Là một món thuốc ngoại khoa già truyền ngoài trâm nǎm, lại nhòe được sự kinh nghiệm
của chúng tôi trong muôn nǎm nay, đặt phong riêng truyền mon chữa về bệnh lâu và
nhà giang-mai nên phát minh ra được nhiều vi thuốc rất hay chế luyện thêm vào thành
nhất phong thuốc rất hoàn toàn chỉ sống trong bồn tiếc đồng hồ là kiến hiệu gya y
thông hốt dì dài giật không vật vã oboc mett không hại sinh dục, dàn hò eo chia cung
rõ ràng, Rất mồi phái ra mủ, mèu hối túc, hoặc hòn dàn chia không rút
tuc mồi khí rò rỉ rò rỉ, trong người nóng nẩy lai có mủ và xem chia không rút
tuc tết cù vò, uống thuốc này đều khỏi rò rỉ mủ. Thuốc đã mau khỏi, lại không công
thai, nên được em chí em đồng bào tin dùng mỗi ngày thèm đồng, cả người Tây
người Tàu cũng nhiều người uống thuốc này được khỏi rất nọc, công hiệu rõ ràng không
nước nào bay bằng thuốc lâu Hồng-Khê. Giá 600 một lóng, bình giang-mai tim-la phát
tach lòi soái nòng rết lòi loét quay đầu đau xuong tinh tinh bắt, rác đòn odi mày, ráo mào
đi hoa khé, phè khé nguyệt, co-dinh thiền phap sáp nguy đeo tinh mpho chỉ uống
nhất lóng (thuốc), là cải tử bồi sinh trong 24 tiếc; không phải kiêng nước không
để lùi ròng uống thuốc đi làm việc như thường không hại sinh dục. Cũng 600 một
lóng, Xia mồi qua bò lai hoặc có thuỷ lèp tuc co thuốc gửi đến tận nơi mua từ 6 ống
rò rỉ không phai chịu tiền cước.

Hồng - khê được - phong

SI — Route de Haute-Loire cho Hanoi Hanoi Telephone 135

CÙNG CÁC NGÀI có bệnh nên biết

Ông Huu-gia-Ngu là một danh y có tiếng khắp trong Nam ngoài
Bắc ai cũng đều biết, ông dùng chủ hiệu béo-chế Thiên-hoa-
Đường & số nhà 25 phố Hàng Gạo (gần chí Đống-xuân) ông làm
thuốc bắc tẩm nǎm này, ông có tái xem mạch bắc thuốc, chắc
hà con dù tướng bắc ông, bắt luận lùi nào si muỗn bắt mạch
xin đơn, ông vui lòng không quản tiếc nong, nhiều it, hoặc
không cũng được, không quản khó nhọc, còn các thứ bắc bao
chế dùng phép không bê già rồi, các thứ kinh nghiệm về khoa phụ
nữ, và các thứ cao dan hoán tán thì rất hiệu nghiệm. Nói tóm
lại là trong bắc chế của ông chữa dù các chứng bệnh, vậy
hà con nên biết, mà dùng trong khi có bệnh.

Người biết ơn ông giới thiệu

N-13

Trận đánh phong nam
Quân - sư - tiêu - thuỷ

— Thế là công-bằng lắm rồ! Các ông ra thử cho chúng
tôi xem.

Chúng nói doan, liền xúm vào đòn bén ghẽ ra để làm
chỗ đầu vỡ với nhau. Ước-hàn liên bão San-muc-Nganh
rằng:

— Bácơi! Bác hãy từ-biết cái thảm-long chim của bác
trước di!

San-muc-Nganh cười, mà đáp rằng:

— Anh đừng khoe mình nha! Anh phải biết, cái thảm-

long đó rồi vẫn của tôi, mà anh phải xác cung tên đi
thieu tôi ngay giờ đó. Nào bây giờ anh đòi ngôn gi?

Đánh quyền, đánh vật, hay là đánh võ?

— Các ngôn ấy tôi không hiểu gì cả, chỉ cù tôi là ngứa
được anh lên là tôi xong việc.

San-muc-Nganh nghe nói, cùi áo ngoài, mặc một cái
áo lót minh ngắn, chạy ra đứng giữa khu đất rộng, hai
mặt trống-trống nhín Ước-hàn, Ước-hàn cũng cùi trán
tròn-tròn, đứng ra một bên. San-muc-Nganh song với
Ước-hàn chung thấp kém một chút, song sức lực khỏe
mạnh, vỗ-ghép tinh-thao, nhát trong bò đòn cao vút
đứt Ước-hàn. Hai bên gián tiếp chinh-lè, rồi San-muc-
Nganh đứng hoành chíp (-) trong trước trong sau,

giơ quyền múa quanh một lượt. Ước-hàn đánh vứt một
cái, chảng san đến bén kinh Ước-hàn, đưa đầu gõ vào
quèo ngay lấy cảng. Một ngón đánh ấy, nếu Ước-hàn
ngang sức không bao giờ thất bị ngã ngay xuống đất.

Nhưng Ước-hàn thi khác lầm. Chẳng thấy vậy, đang
vững như thành, chỉ giơ tay sấp San-muc-Nganh bắn

ra, mà tự mình không hề nhúc-nich. San-muc-Nganh
bi chảng dậy một cái quá mạnh chui đầu vào vách, co
hờ ngay xuống đất, liền quay lái bò Ước-hàn.

— Cùi thảm-long, thừa ngán tên hay anh rồi đó.

Nói doan lai, sán đến kùm bộ giò bén này mà đánh
sang bên khác. Ước-hàn quay sang nón này, San-muc-
Nganh liền nhảy lên, bén sán lấy cùi Ước-hàn, hai chân
khoép vào hai bên, vào hai bên rưng gối toàn đánh

ngay. Ước-hàn hăng mán, ôm San-muc-Nganh chặt

vào trong lung, cùi San-muc-Nganh bị tắc mất hơi.
Ước-hàn thừa thế ném San-muc-Nganh xuống đất. San-
muc-Nganh nhanh chân đỡ đứng ngay lên, không liè bi
ng.

Ước-hàn phát cùi, sán đến toàn vát. San-muc-Nganh
đứng vững hai chân, lùi Ước-hàn sòng đèn, liền cùi minh
xuống, ôm lấy hì cùi Ước-hàn nòng bông ngay lên. Kha-
lâm đứng trống Ước-hàn khi đì, chẳng khác con chim
phúng hẫu lèn, chàng đồng long kinh ngạc vò còng.
Ước-hàn bị ngón bát thần không kịp phòng bị, ngã lòn
đập vào gối, ngã vào gối, ngã vào gối, chàng thay vè say
nǎm ở phia sau, làm cho anh thợ vè giật mình, chàng
đẩy kêu lên một tiếng rất to. Ước-hàn bị ngã, lại ngoái
đay ngay, làm cho lèn rên rỉ.

— Lại đây, lại đây!

San-muc-Nganh thấy Ước-hàn ngã rồi thi vội vàng

chạy ra mặc áo và-nói lên rằng:

— Thôi, thôi, thà tôi chịu tiếng ẩn non, không thể thi
làn nữa được!

— À, anh làm lối qui-quyet thế à?

— Phải, tôi có làm thế mới rủ được người dũng-sĩ đi
đến Bách-quân.

Ước-hàn vẫn còn hăng-hái mà rắng:

— Tôi nghe anh nói về nước Pháp có nhiều thú vị, tôi
cũng muốn đi, nhưng tôi muốn lấy được cái thảm-long

chứa anh thi mới thỏa chí.

— Được lắm! Sức anh cũng đáng lấy cái thảm-long ấy
rồi, nhưng xin thoi không cần phải đấu nữa. Chừng ta

đến đây uống rượu, tú nay kết bạn với nhau.
Nói doan quay sang lùi vào anh chàng thợ vè mà cười

lè le rằng:

— Ông ban này muốn khoe hay sao?
Anh chàng kia bấy giờ vẫn còn mơ màng chưa hiểu,
chi thấy da rùi trong mìn, mãi sau nghe nói mới hiểu,
ra câu truyện, liền đứng dậy nỗi lâm-nhảm một mìn.

— Được rồi, cái thù này gọi là đến chết không quên.

Nói xong, quay ra đi thẳng. Các khách hàng cũng có
nhieu người đâu di về đây, chỉ còn mấy người ngủ tro
lại hàng.

CHƯƠNG THỦ BẦY

Sáng hôm sau, mu chủ hàng trả dậy thực sớm. Khi
mu ở gác xuống thì thấy người học trò ò dường Khâm-
bach-lục-thứ đã dậy trước mà lึง-lững ra di. Anh
chàng rùng chùng mài châm ngõi học tên quên trả tiền
hang. Mu chủ chay thíc ra gọi réo làm lèu cung không
sio thấy nua. Khiêm trong hàng nghe tiếng gọi cũng tỉnh
cùi dậy. Nào anh lang thuốc, nào bác phuông cheo, đều
sửa soạn hành trang, diêm tám vải ba cõi rượu rồi di.
San-muc-Nganh cũng dậy sớm, di ra ngoài sông tắm sấp
khiết rẽ, nhìn thấy Kha-lâm đương sửa soạn sắp di
liên bài:

— Bác học trò, định đi yề đâu.

— Tôi định đi về Mành-lư-Khắc. Anh tôi là một lạy
hảo-phú ở đấy, tôi sẽ yề để ở cùng anh tôi! (Còn nữa)